

383

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 20 czerwca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o ustaleniu, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół przemysłowych należy uważać za dowód uzdolnienia zawodowego do prowadzenia przemysłu rzemieślniczego.

Na podstawie art. 145 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) oraz ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463), zarządzam co następuje:

§ 1. Za dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła oprócz świadectw szkół wymienionych w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1938 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 332), w brzmieniu rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 381), uważa się świadectwa ukończenia następujących państwowych, lub prywatnych z uprawnieniami szkół państwowych, liceów przemysłowych w połączeniu ze świadectwami co najmniej trzyletniej praktyki zawodowej w danym rzemiosle:

I. liceów mechanicznych dla rzemiosł: kotlarstwa, kowalstwa, pilnikarstwa, ślusarstwa, ślusarstwa precyzyjnego (mechanictwa), ślusarstwa samochodowego, tokarstwa oraz wyrobu broni i amunicji w zakresie wyrobu broni;

w wypadku, gdy licea mechaniczne posiadają kilka wydziałów, jak np. ogólnomechaniczny, lotniczy, samochodowy, budowy okrętów—uprawnienia te przysługują po ukończeniu każdego wydziału;

II. liceów budowlanych, drogowych, drogowo-kolejowych oraz wodno-melioracyjnych dla rzemiosł: blacharstwa, dekarstwa, kamieniar-

stwa, studniarstwa, zduństwa oraz mularstwa i ciesielstwa z wyłączeniem robót wyszczególnionych w art. 333 i 334 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216);

III. liceów przemysłu drzewnego dla rzemiosła: ciesielstwa z wyłączeniem robót wyszczególnionych w art. 333 i 334 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli;

IV. liceów drogowych, drogowo-kolejowych oraz wodno-melioracyjnych dla rzemiosła: brukarstwa;

V. liceów fotograficznych dla rzemiosła: fotografowania;

VI. liceów przemysłu odzieżowego dla rzemiosł: krawiectwa damskiego i krawiectwa męskiego;

VII. liceów ceramicznych dla rzemiosła: garncarstwa;

VIII. liceów mechanicznych, budowlanych, wodno-melioracyjnych i drogowych dla rzemiosł: instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych oraz instalacji gazowych;

IX. liceów elektrycznych i telekomunikacyjnych dla rzemiosła: instalacji elektrycznych;

X. liceów chemicznych dla rzemiosła: wyrobu broni i amunicji w zakresie wyrobu amunicji.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1940 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

384

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 20 czerwca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o ustaleniu, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół przemysłowych należy uważać za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów.

Na podstawie art. 150 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463), zarządzam co następuje:

§ 1. Za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów oprócz świadectw szkół wymienionych w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1938 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia